

Višarska polena

spisal Narte Velikonja

Kako ostro ga je pogledal Mohor.

"Veš, pa ne poveš!"
"Vse bo še dobro! Franca je otrok, Matijec je otrok — vse bo še!"

"Da ni Tineta!" je vzdihnil Mohor.

"Da ni Tineta?" je z blazno grozo vprašal Blaž ter se skrivenčil od strahu. "Kaj praviš, Tineta? Ali je že kaj? Ali je že kaj?"

"Kaj je, ne vem! Toda bo, bo!"

"O ti moj Bog," je vzdihnil Blaž. "O ti moj Bog!"

9.

V ozki čumnati je ležal Tine v oklepkih iz mavca. Z zdravo roko si je podpiral glavo ter strmel skozi okno. Videl je na gaz mimo hiše in ni ušel človek njegovemu pogledu, ko je šel mimo.

Čudno tesno in pusto mu je bilo pri srcu. V teh samotnih razmišljanjih je v njen divjal strašen boj. "Da bi se sam ovadil! Da bi se rešil teh ostrih očitkov! Da bi se lahko spovedal." Kolikokrat se mu je v polsnu zazdelo, da sliši po kuhinji Francetove stopinje, slišal je že, da so se odprla vrata in je France stal bled in nem na vratih.

"Da bi se ovadil! Mlad sem še. In jaz nisem kriv. Zakaj me je izzval?"

S silnim naporom je zadušil v sebi očitke ter se nasmehnil.

"Kakor otrok sem! Vse me straši! Za pokoro je še čas, za ječo je še čas. In zdaj naj grem pred sodnika. Ali ne delam pokore z zlomljenimi udi? Ali ni to pokora? Ali sem ga hotel umoriti? Nisem. Saj ga nisem."

In mu je odgovarjal drugi glas.

"Hotel si ga umoriti in si ga umoril!"

"Jaz sem še mlad in za pokoro je še čas!"

Trmasto je stisnil ustni.

"Da, čas je še!"

Toda v skrivnem koticu srca je živela drobna misel, ključala kakor vztrajen črv ob njegovo zavest.

"Če stopi sodnik predme, bi mu ne mogel skriti. Čisto zmrnilo me bo. Kako bi mu pogledal v lice? In če Blaž le naznani. Če Blaž naznani, potem, potem padem v ječo. In nikoli več ne bom videl solnca. Če me celo ne zadene vrv!"

Kakor da ga je sunilo ostro bodalo, je zastokal od srčne stiske in bolečine ter se premaknil na postelji.

"Vrv! Okoli vratu! In bom zabingljaj v zraku!"

Krčevita groza mu je sretela ude. Spomnil se je na strašni prizor, ko so pred njegovimi očmi obesili gališkega kmeta. Vrgli so mu zanko okoli vratu in kmet je takrat zatulil od strahu in groze, zatulil, da je šlo skozi ušesa. Nato se je opotekel v zraku, kakor da misli ubežati, ter si sam izpodbil stol izpod nog. In še zmerom je navidezno bežal po zraku... Hip, dva hipa, trije hipi. Nato so mišice uplahnile in oči izstopile začudeno, zaripel, krvavo obrobijene in iz spačnega obraza je pomolil jezik.

Tine je skoraj zakričal ob sominu.

"Vrv! In tudi jaz bom bežal po zraku ter omahnil in po-

molil jezik!"

Z vso silo se je prevalil na postelji, zagrabil za rjuho in si obrisal kaplje znoja s čela. "In v tako smrt naj grem sam, prostovoljno, ko sem še mlad! In bo takrat solnce sijalo v oči. O, strašno, strašno!"

Smrtna zona mu je preletela telo. Trepetal je od divje groze, ki mu je stiskala srce. Gledal je svojo zdravo, močno roko, ki mu je drgetala na rjuhi, gledal je, kakor da ni njegova.

"In ta roka bo visela ohlapno ob meni, brez moči, brez življenja!"

Dvignil si je roko prav pred oči, gledal, kako se premikajo kite pod kožo, kako se krčijo prsti, vsak zase, po dva skupaj, k dlani, narazen kakor škarjice, kako obtipava palec, kako se družijo v ščepec.

"In ta roka je umorila človeka! In me to zdaj mrvi in mrvi, da bom visel!"

V tem strašnem navalu različnih občutkov in misli, ko je visel med sovraštvom do sebe samega in nepopisno željo, da bi še živel, da bi drugače zadušil očitke v sebi, v teh samotnih premišljanjih, ko so se mu krčile mišice od srčne stiske in bolečine, mu je povrh vsega stregla Franca. Franca, mlada vdova, najlepša žena v vasi, gospodinja največjega grunta.

Ob tem spominu se mu je umeknila groza, samo eno spoznanje se mu je vedno bolj jasnilo v mislih: "Če jo hočem imeti, moram živeti, če hočem živeti, moram v sebi dušiti misel na lastno ovadbo. Da me ne zmrvi, da me ne zmrvi! Če me prej ne zmrvi Blaž s svojimi opomini!" In čutil je, kako vedno bolj in bolj sovraži skrivnostnega starca, ki je vseveden, ki gleda prikazni in ki ga ne ovadi. "Samo, da se mu ne izdam, da se bojim njegove ovadbe. Samo, da tega ne spozna!"

In je odganjal spomin na u-

POČASTITEV — Visoko na stebri stoji na Piazza di Spagna v Rimu kip Brezmadežne. Za njen praznik 8. decembra so kip okrasili z lepim šopkom cvetic. Na sliki vidimo gasilca, ko z vrha lestve pritrjuje sopek na kip.

mor, ter se veselil France ko je prišla v čumnato, veselil se vsakega obiska ter prosil ljudi, da so ostajali pri njem, se razgovarjali ter mu nosili novice. Samote, samote, te strašne tovarišice slabe vesti, se je bal in pletel rajši svoje misli, kako bi zaspul Franco. Na zunaj je postajal vedno bolj zbadljiv in hlinil veselost. "Če enkrat dobim Franco, potem bo misel na samoovadbo splahnela. Imel bom druge skrbi."

V takih razmišljanjih se je prizibala k njemu botra Kosmačka.

"Vidiš!" mu je dejala, "to je za kazen za tvojo nehvaležnost. Ali ti je bilo treba iti od nas? Mi smo te zredili; ko si zrastel, pa si šel drugam!" ga je karala smehljaje. "Da pa ne boš mislil, da ne mislim nate, še zmerom te imam radi — tu požirek vina. Pri taki bolezni ga lahko piješ!"

In je odmotala izpod predpasnika zelenko vina.

"On ne sme vedeti, saj ga poznaš. Za dinar se pusti vreci ob tla. Jaz sem pa rekla, da moram stopiti k tebi. Skoraj mati sem ti, samo rodila te nisem."

"Saj res, rodili me niste!" je ponovil Tine in nejasno čustvo se mu je zgenilo v srcu. Pomislil je na mater, ki ga je pustila na otroški postelji. Toliko da se je spomnil, ko so ga pripeljali Kosmaču za pastirja iz sirotišča. Na mater je mislil z gorko bolečino, mislil s čudno svetim spominom na bitje, ki je plačalo svoj greh in svojo materinsko bol s smrtjo. In je pomislil, da je bil Mohorjev France tistikrat že fant, ko ga je, pastirka, dvignil za ušesa pri koritu ter mu dejal: "Ti pankrt, zakaj močiš in packaš vodo, da mi konji ne pijo!" In je bila Drobeževa Francka njegove starosti, ko je ponovila za Francetom njegove besede: "Ti, pankrt!"

In mu je beseda zvenela po ušesu, ko se je vrnil iz vojske ter ga je stari Mohor najel za hlapca. Od Kosmača je hotel proč, ker je stari skoparil ter mu ni dal niti ob nedeljah beliča. "Saj si naš, saj si naš in ko si bil majhen, smo te zastoj redili!" Tine pa je tistikrat udaril po mizi in po dolgem prerekanju mu je Kosmač odšel deset tisoč dinarjev za doto, ki si jo je prislužil pri hiši. Tako je Tine prišel k Mohorju.

Ko je danes sedela Kosmačka pri njem, se je spomnil, da mu je res včas dala denarja: pastirju za cukor, fantu za vino. In tepla ga ni, če ni bil kriv. Nekakšno čustvo hvaležnosti se je zgenilo v srcu, ko je ponovil:

"Res, rodili me niste! Skrbeli pa ste zame!"

"Zakaj?" se je zdrzil ter oprezno prislunil. "Če ona

kaj ve? Da ni Blaž zblebotal!"

"Prav res me skrbiš! Mlad si še, in ko ozdraviš, se boš kam zaletel. Jaz se bojim, da ne boš prav videl!"

"Prav videl?"

"Da! Da ne boš videl, ker imaš preblizu! Rekla sem, da te moram opozoriti. Ne opusti prilike. Zdaj je čas. Povej, ali si kdaj pomislil na Franco?"

"Teta!" se je navidez začudil.

"No, da! Na Franco! Zdaj je čas. Matijec je za enkrat izgubil in prišli bodo drugi!"

"Drugi?" se je vzpel Tine.

"Seveda, drugi! In ti boš hlapec pri hiši."

"Če bi vedel, kako?" je dejal nenadoma Tine.

"To se mora pripraviti! Ne smeš kar planiti v hišo in reči: Franca, ali me maraš? — Pripraviti, seveda, in jaz ti pomagam, če hočeš?"

"Da bi?" je vprašal.

"Bi! Če mi nekaj obljubiš?"

"Obljubim? Kaj takega?"

"Da boš hvaležen!"

"Saj ne bo nič iz tega!"

"Če bi bilo!"

"Bom!"

"Še danes bom potipala pri Franci!"

"In mi povedala!"

"Tak pij no, Tine, zakaj sem pa prinesla!"

In sta govorila. O njivi sta govorila, ki bi morala biti Kosmačeva, in o Franci sta govorila, o gruntu in o Francini doti.

"Ti pa, počasi in počasi, ne prehitro! Saj sam veš. Če jo imaš rad! Seveda, če jo imaš rad. V nesrečo se pa ne metaj! Oči bi si jaz izjokala zaradi tebe, če bi bil nesrečen!"

"Kakor mati ste mi!"

"Kò te imam res rada!"

In mu je spet segla v roko ter ginjena od vina stisnila solzo iz očesa.

"Pa še nekaj. Če se nama posreči, potem boš dal tisto njivo z orehom!"

"Kako?"

"Vidiš, pa praviš, da si hvaležen! Ti nisi hvaležen. Ti bi samo hotel, da pomagamo. Hvaležen pa nisi!"

"Tista njiva je pred Bogom naša. Oče jo je možu obljubil, pa je Mohor drugače izvil. Bolnika je osleparil za dobro misel in obremenil njegovo dušo. Ti pa bodi hvaležen!"

"Sem, hvaležen sem! In tisto njivo dobite, če dobim Franco!"

"Skesal se boš!"

"Ne bom se, teta!"

"Saj nič ne rečem, ampak zato da ne boš imel skušnjave. Tisto hranilno knjižico svojo mi boš zastavil. Da boš držal besedo!"

"Da ne boste rekli!" je dejal Tine. In je segel v omaričo ob postelji ter dal hranilno knjižico za dvanajst tisoč.

Ko je odhajala, je imela rdeč nos ter se nasmihala v predpasnik od zadovoljstva.

"Saj tako nič ne velja ta pogodba!" se je veselo domislil sam pri sebi. "Imej knjižico, bo vsaj bolj varna nego pri meni! Zenska neumna! In če pomaga pri Franci,

toliko bolje!" Vino mu je stopilo v glavo in čutil je razigranost in se že veselil začudene mu obrazu, ko bo povedal, da pogodba nič ne velja, ter zahteval knjižico nazaj.

"To boš gledala, teta skrbna! Za njivo ti gre! Kako pa! Njivo naj damo od grunta! Če bi bil padel na glavo! Ti lisica, ti. Ona bo snubila, jaz pa naj dam njivo! Seveda, njivo z orehom! Zenska neumna!"

Smejal se je na glas.

(Dalje prihodnjic)

— o —
Oglašajte v "Amer. Domovini"

Za vaš pomembni dan!

Drage neveste!

Ena pomembnih priprav za najlepši dogodek življenja, je izbira poročnih vabil.

Oglasite se pri nas in oglejte si najnovejšo, pravkar dospele vzorce vabil, naznanil, papirnatih prtičkov, kozarčnih podstavkov, vžgalice, na katerih je natisnato Vaše in njegovo ime.

Ogled je popolnoma neobvezen!

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave.

Cleveland 3, Ohio

HE 1-0628

Did You Pay YOURSELF...Enough?

Be sure to pay yourself a large enough share of your earnings. A good approach is to pay yourself first... by depositing your savings and then working out your budget. You will soon have that margin of security and safety required for emergencies, college education for your children, retirement, etc. Your dreams and your planning can be realized.

All Savings Deposited Through

JANUARY 16th

Earn **4%** from **JANUARY 1st!**

SAVE SAFELY... at Three Convenient Locations

ST. CLAIR SAVINGS

813 East 185th St.
25000 Euclid Ave.
6235 St. Clair Ave.

EUROPA TRAVEL SERVICE

POTNIŠKA PISARNA

759 E. 185 Street Cleveland 19, Ohio

Preskrbimo vse potrebno za pot preko morja in obiske iz domovine; pošiljamo denar in pakete v Jugoslavijo in v vse druge države Evrope.

JEROME A. BRENTAR Tel. št. pisarne IV 6-3774
Tel. št. doma EV 1-4985

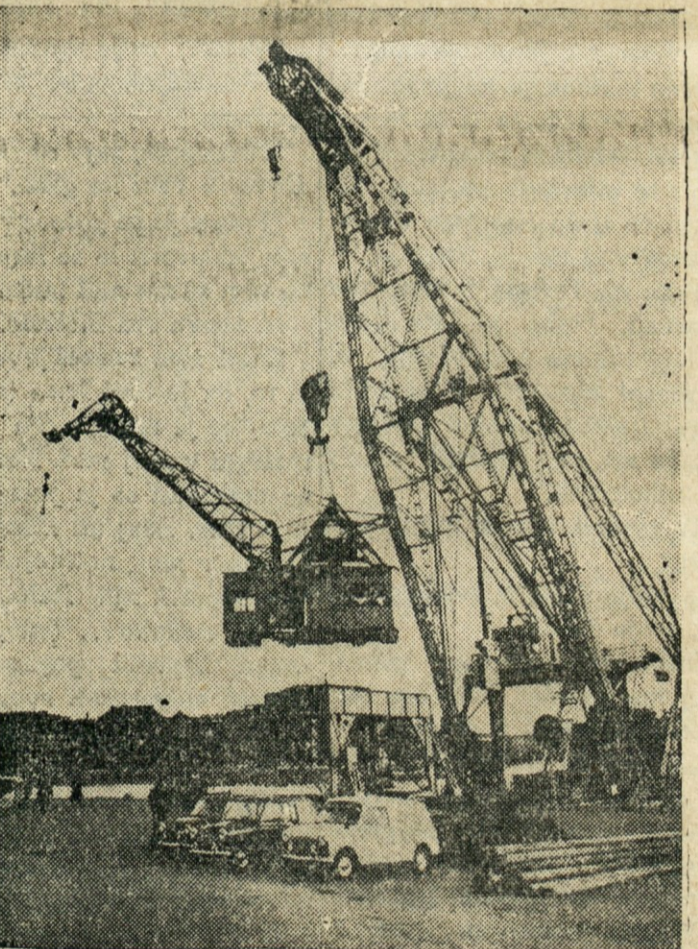
GRDINA POGREBNI ZAVOD

1053 East 62 St. . . . 17002 Lakeshore Blvd.

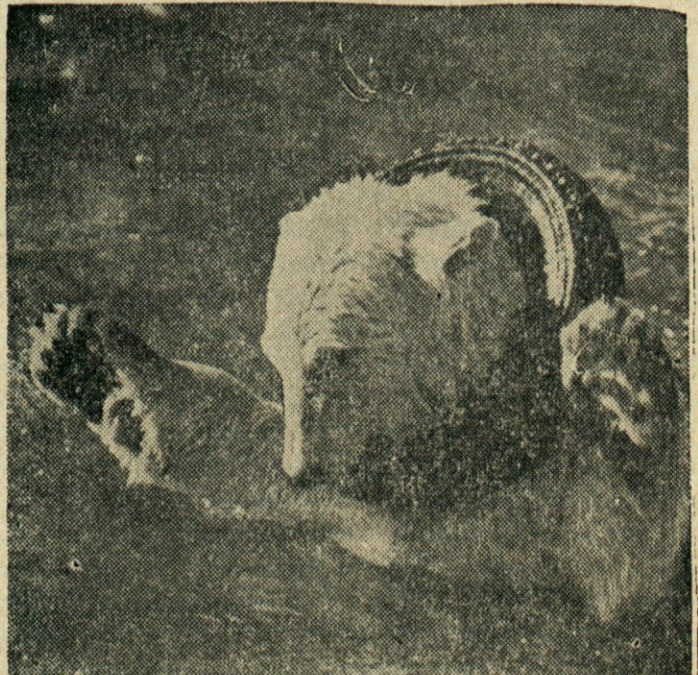
Pokličite podnevi ali ponoči

HEnderson 1-2088 KEnmore 1-6300

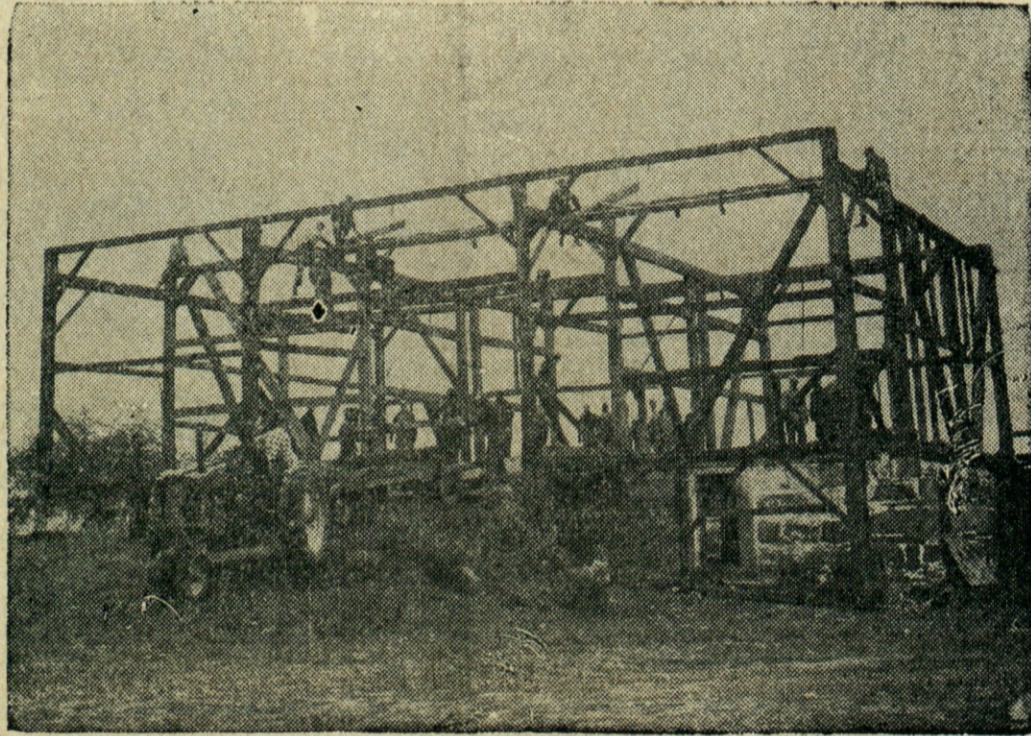
Moderno podjetje — Zmerne cene

VELIKI MAJHNEGA — Velikanski žerjav v švedski prestolnici Stockholm prenaša manjšega na kraj nove rabe. Mali žerjav dviga bremena do pet ton, veliki pa do 150.

RESILNI PAS MU NI POTREBEN — Sevrni ali beli medved je dober plavač, saj se v glavnem preživlja z ribami, ki jih nalovi v morju. V londonskem živalskem vrtu so mu nataknil na vrat staro avtomobilsko gumo, kar ga pa prav nič ne moti.

PODIRAJO — Največkrat vidimo, kako pomagajo sosedje hišo graditi, na sliki jo z veliko vneto podirajo, ker jo bodo prepeljali drugam. Slika je bila posneta v Lindenu, Pennsylvania.